

ség, a hol nagyobb jövedelme van, mint az alispánknak. Ennek következtében többen és többen adják magokat a jegyzői pályára...

Ennek nem sok idő alatt nagyon is érezhető lesz az üdvös hatása, sok tekintetben érezhető ez már ma is. A jegyzői kar emelkedni fog továbbra is a közbücsülésben s befolyása nőni fog.

A legkínzóbb szolgáló munkájára is attól van függővé téve, minő jegyzők vannak keze alatt. Ha azok pontosan végzik kötelességüket...

Az a kérdés, kinek vezényelünk leggyenesebb? vagy pedig választott, nem olyan fontos közzéadásunkra nézve...

És hogy e tekintetben minden szükséges javulás megtörténjen, az magoktól a jegyzőktől függ első sorban. A mit a törvényhozásnak kellett megtennie...

S mi e szemponból örömmel tekintünk minden mozzanathoz, mely a jegyzői kar életében pezsdülésről, haladásról tesz tanúságot.

És hogy e tekintetben minden szükséges javulás megtörténjen, az magoktól a jegyzőktől függ első sorban.

S mi e szemponból örömmel tekintünk minden mozzanathoz, mely a jegyzői kar életében pezsdülésről, haladásról tesz tanúságot. Ilyennek tekintjük azt a mai közgyűlést, mely az éjjel elhatározta, hogy szükséges a kizárólagos törvényi megalkotni.

V I D E K.

* Nőgrádvármegyő törvényhatósági bizottságának szept. 15-én B-Gyarmaton tartott ülési rendes közgyűlésén...

* Krassó-Bérnyemegye közgazgatási bizottsága legutóbbi ülésében tárgyalta a házközösségek feloszlatásával megbízott Párkönyi Árpád tiszteletbeli szolgálati felügyelő, melyet Besán Mihály kir. jogtanácsos adott elő.

* Bihar megye törvényhatósági bizottsága, mint táviratilag jelentik Nagyváradról, ma tartotta meg évenyeves közgyűlését Dörny József br. főispán elnöklete alatt.

* A tiszántúli ref. egyházkerület mai folytatódó közgyűlésén, mint Debrecezenél táviratolták, a közalapítványok ügyében beérkezett és beérkező adókat felhatalmazásra bizottság küldött ki.

KÜLFÖLD.

A friedrichsruhi találkozásról ezt írja a Times e hó 17-éről: Talán felesleges is megjegyezni, hogy e találkozásnak nincs különös jelentősége.

sztének, hanem a béke mentül erősebb biztosítását. Nagy elégtétellekre lehet a két állam lakosainak öröme...

A berlini National Zeitung írja a friedrichsruhi találkozás alkalmából: 'Mint Kalnoky gróf, úgy Bismarck herceg már rég kijelentették, hogy Ausztria keleti politikája csak nagyon kevesse esik a két állam érdekközösségének körébe.'

A Kreszeitung pedig következtetést nyilatkozik: 'Nehéz volna e látogatásról egyebet mondani, mint hogy a legszorosabb összefüggésben van a fennálló szövetség apólosával.'

Kezdes Valori! Emléket emeltek V. Henriknek. Sainte-Anne d'Aurayben közel a Champs des Martyrshez, a francia Navarra és Biscaya földén...

Don Carlos e hó 14-iki kelettel Velenczéből a következő levelet intézte Valori herceggel: Kedves Valori! Emléket emeltek V. Henriknek. Sainte-Anne d'Aurayben közel a Champs des Martyrshez...

ságot. Ezeket az aggodalmakat háttérbe szorította Albrecht főherceg berlini látogatása s teljesen szét fogja osztalni a friedrichsruhi találkozást.

A németországi sajtó még ma is foglalkozik azzal a különös körülménnyel, hogy a Norddeutsche Allgemeine Zeitung minden száfolat nélkül reprodukálta az Independente Belge-nak Bismarck hercegről lemondásáról szóló cikkét.

Don Carlos e hó 14-iki kelettel Velenczéből a következő levelet intézte Valori herceggel: Kedves Valori! Emléket emeltek V. Henriknek. Sainte-Anne d'Aurayben közel a Champs des Martyrshez...

Hangja azt kiáltotta: 'Maradj! és az özvegy maradj, amíg nem támadt benne visszhang — maradj, de öntudatlanul, szíveddel, mint valami tárgy s nem mint emberi lény.'

rálya. Meg fogja ön mondani, hogy két politikai jog van a jelenlegi történelemben: a hagyományos politika s a nepes politika.

Butarvestből jelentik, hogy Károly Lajos főherceg meghívást vitt uralkodónktól Károlynak, Románia királyának, a mely a nemet császár ottlété alkalmából Besbe hívja.

Az afján trónkövetelő Isák khán újabb hírtelen feltűnése ismét napirendre hozza Afgánisztán kérdését. Az eseményekről, melyek az örökke fegyveresen álló országban történnek, homlokegyenest ellenkező hírek érkeznek...

UJDONSÁGOK.

— szept. 19.

— Zola Emil legújabb regényének közlését kezdjük meg mai tárcánknak. A nagy regény-író ép most fejezte be e művét, melylyel fényesen csafója azokat, kik csodás tehetséget azzal kicsinyítették, hogy csupán a visszatérítőt, undorító tudja festeni.

a melyeken te megütöközl, épen azt bizonyítják, hogy élünk, érzünk és gondolkodunk. Ilyen a mi egységünk; a mi elválaszt, az egyesít bennünket.

— És ti mely zsidó hívei vagytok? — A munka és a nyomor zsidó. De nem a saját nevüket viselik. — A parasztpártiak péklegényeknek hívnak bennünket.

— Igen, annak. Az élet majd megantit a jelenlére. A mi híveink olyan hazaként szoktak lakást keresni, a hol nép is lakik. Aztán aztán ismereteket költünk és ha ez megvan, hirtel szerünek naia. Ez a mi kisegítő módszerünk. És bizalommal nines is hiány. Nagy többségünk nem eszik meleg ételt — de potyvaszilye mindig akad, a mennyire csak szükségünk van!

— Egy fiatal nő, a kit mindnyájan ismerünk. Szomorú viszontagságok ment keresztül. Valamikor egy Polnanski nevű józsgát szeretett, s mondják, hogy örösten szerette. En nem sokat tudok már az időről, de Polnanski meg élének emlékezett. Tehetőség, dusszagú és szorgalmas fia volt; barátai valóságos balványozták. Nem tudom bizonyon, hogyan ismerkedett meg özvegyvel, mert ezt sokféle változatban beszélik, de annyi bi-

zonyos, hogy halálosan beleszerettek egymásba. A nő akkor tizenöt éves volt. Polnanski végre elhatározta, hogy feleségül veszi. Nem lehet azt leírni, hogy mit nem követelt el a család, csak hogy ezt a házasságot megakadályozza; de Polnanski erélyes fizető volt, a ki véghezvitte azt, ami elhatározott magában és dacolva minden akadályllyal, megesküdt vele. Egy este ideig élt együtt. Egyszer aztán Polnanski hagnyáda esett, meghalt és a feleségét ugyszólván az uszlezen hagyta, mert a család minden vagyonát lefoglalta. Volt egy gyermekük — az is meghalt, nem sokára; az özvegy egyedül maradt és ha Gusztáv ninesen, tökéletesen tökre ment volna.

— Mit tett Gusztáv? — Csodákat művelt. Az ő nyomorúságos eszközzeivel bíróság megtamada a Polnanskiakat — azt ugyan csak az isten tudja, hogy megneverte volna-e a párt, mert a család előelő. — De annyit meg is elért, hogy az özvegynek haláláig bizonyos nyomorult evdiját biztosították, mert féltek a megürözöltatástól.

— Remek dolgot végeztél! — Hm, hm! Fenegyers az; és micsoda erély! — Gondold meg, hogy akkor még alig látogatta egy évig az egyetemet, ismerősök nélkül, vagyonlanul, egy idegen városban. De ugy van az már, barátom! a gazdag tud magán segíteni, a szegény meg kénytelen.

— Micsoda kötelezettségei voltak az özvegygyel szemben? — Polnanskiak jó barátja volt. De ez még nem elég az özvegyt szerette, még mielőtt az Polnanskiak nevére lett volna, de tartotta magát; most már nem titkolja. — És az özvegy? — Eh, eh! Mióta a a szerencsétlenség érte, tökéletes dermesztésbe esett — egy szóval, megörült. Nem tudja, hogy mi történik vele, érzékenlen minden iránt, különben látni fogod itt, mert minden nap ide jön.

kás, haja világosszöke, szemei sötétek; vállai, — jóllehet soványak, — és a keble kerekded és formailag tökéletesek voltak, epügy, mint egy hajadonáll. Alig észrevehetőleg háttrafelé hajló homlokán bü és komolyság ült. A sötét szemökkel finomrág boltozott képeztek a homlok 'alatt mélyen, mintegy árnyékban fekvő szemek fölé. Ezek pedig csodálatos acélszínek voltak, fényök hasonlított a csiszolt acél fényéhez. Mert fény volt ez csak és semmi más; ragyogásból hiányzott a gondolat mélysege és melege. Nem áltak vissza a tárgy képét, csupán visszasugározták. Leirhatatlan hidegség honolt ezekben a szemekben; szemhéjaik majdnem soha sem mozdultak, soha sem zárukak le és a szemeigoly állandón bizonyos kutató, fűrkésző, kereső és mégis gépies mozgásban volt. Arczának többi része is tökéletesen megfelelt a szemeknek, aikai egy szobor aikalhoz hasonlóan, kissé lefelé hajlottak és az egyforma halványaságu arcbőrnek volt némi barnás árnyalata. Nem volt sem csinos, sem kedves, csak szabályszerűen szép. De különös volt ebben a nőben, hogy míg arca kiállt volna látszott, volt valami egész alakjában, a mi kimondhatatlanul vonzotta a férfiakat. És ez sajátosság varázs kölcsönzött neki. Ambar szobor volt a legnagyobb mértékben, s mégis ugyanilyen mértékben aszonny is volt. Vonzott és visszasztatott. Gusztáv érezte ezt leginkább.

Miözött nehezen lehetett ezzel a halált megvető bátorsággal összeegyezteni és valóban ugy látszott, hogy az általa kellett érzelen nem tölve veszi kiindulás pontját, sőt merőben idegen töle. Olyan volt, mint egy alvó virág; a fájdalom alomba merített. Valóban, a balsors tejszeapásokként hullott fejére. Emlékeztünk csak, hogy e nő élet-útján rövid boldogságnak végét két koporsó jelölte. Hajadon korában tudott szeretni — és a kit szeretett, nem élt többé; mint nő és anya gyermekét szült — és az meghalt. A mi jogokat adott neki, a mi életének oka és következménye volt, semmivé lett. Ekkor megszűnt élni — csak létezett. Képzelnék egy növényt, melyet ahnól és felülől elvagtak — ilyen volt ő. Megfosztva jutjátal és jövőjétől, eleinte volt némi homályos fogalma a vele történt méltalanságról. A fájdalom első pillanatában fölvetette — és bajos megmondani, hogy kinek — ezt az örvényként feneketlen kérdést: miért történt mindez? Válasz nem jött sem az égől, sem a földől, sem a mezőről, sem az erdőből: az igazságtalanság igazságtalanság maradt — a nap tovább sütött és a madarak tovább énekeltek. Válasz nem jött, de megjött az örület; nem hitt többé ferje halálában; azt hitte, hogy csak elment valahová sűrű gyermekével, de nem sokára visszajön. Képtelenül minden más gondolatra, őt kereste most avval a kellemetlen, gépies szemjáratással. Elment a klubba, mert ott remélte fölállalni, a hol először meglátta. Szerencsétlenségére nem halt meg. Találkozott azonnal egy erős kar, mely vállalkozott az örülettel megszabadítani, sziv, mely felmelegítien akarta. Hiába volt fáradság volt ez, de az életét megmentette. Gusztáv szerelme, mely pókhalóhoz hasonlóan, szerető gondossággal környezte, a földön tartotta.

Hangja azt kiáltotta: 'Maradj! és az özvegy maradj, amíg nem támadt benne visszhang — maradj, de öntudatlanul, szíveddel, mint valami tárgy s nem mint emberi lény.'

— Nem mindent, testvér, nem mindent! — A többi már elmondta Vasszilkievics és jól mondta el. Ha kivánod, ismételhetem: Senkin sincs ezen a földön — sem apám, sem anyám — kizdők, egy nap ugy mint a másik és semmi sem köt az élethez (szemeivel az özvegyre mutatott) egyedül csak ő.

A tapasztalatlan Schwarcznek most volt alkalma megítenni, mi az a szenvedély, hogy ifju szivben föllángol és tüzet ont az ereke. A kiszaradt és összeszaporodott Gusztáv e pillanathban duzzadni láttsák az életől és erőtlől, magasabbnak és felfiasabbnak látszott, haját megráztá, mint orszlán a sörényt s az arca kipirult.

Schwarcz sokáig fontolgotott, hogy melyik fakultásra adja magát. — Becsületszavamat adtam önmagamnak, hogy nem fogdoszom azét: azért gondolkodom — szolt Vasszilkievichez. — Anyi bizonyos, hogy az egyetem teljes komolysággal vonzotta. Különlő szó világjáról özőnölti ide az ifjúság, mint a darvak csapátja. Egyik része távoztott, a másik meg jött, hogy oltsa tudományozmat. A fiatalok körürangját a tudományok, mint a mehek a mézet, észszerültek, szetszóródtak, csoportozámmra jöttek, meriettek a tudas forrásából, ömagukból, az életből, oadaadták és befogadták ezt, magukba zárták és elekozták, előrehaladtak, vagy megállapodtak, elbuktak, vagy küzdöttek és győztek, nemelyek elmerültek a tengerben, mások felszínre maradtak. Zaj, mozgás — egy szóval élet uralkodott föltelünül. (Folytatása következik.)

1888
átal átnevez
bel adjuk a
elensét és
— Szoci
odások szá
neg Godóll
nehány nap
— Rudolf
a gróf Sze
Rajner Töb
statonai sz
zatonai s
két fálval
taznak tov
okban nem
Tisa min
osba viss
rádi pí
zett.
— Ikerök
tek. — M
keleza ut
sá — S
szerkeztet
archia ath
Scipió t
berit u
vár, a kít
vász-
— Rad
esüles ny
a galiczi
szatokat
nische Z
Polocki gr
tőben tesz
adván b
hogy a tr
a lengyel
ország és
amny is
gári ruhá
rnt a tró
dulasból.
— A
Dr. Harv
szep
cziókban
a város
érelmés
szerelet
és Azim
melyek n
rok hála
kiadóvo
egy által
épletben
az özve
hogy ugy
általa ne
szával se
helyezés
— Sz
22-én er
gadásra
forgalm
megtette
lárom n
orsz. ípe
kező: S
kor érő
tellobog
gróf Zol
fogott h
szentim
Komm
gel 8 ó
oszkban
beliség
megtéki
által. 1
Este az
reunio
Hofm
84 órák
tekinés
hntées
fardóúg
file sb
— Az
ádrna
szomli
telj
pek
sok pe
s a
fel az
gos í
mlethe
óra 35
kelet
bert h
röndöl
fóvazok
ket ug
lete le
minde
tánog
vendő
lük er
zökké
tatas
tózias
az lig
fogad
juk b
kelees
szantú
genek
kat le
levél
hatur
kivak
Az ok
előző
— Mari
gyar
keztim
házi
volt
óra
tegel
tel.
részl
szál
körh
nasp
gudé
törté
mas
Vár.
fran
néz
Mos
vilá
azol
volt
a v
hag
ban
tiná
Áll

